

Î N C H E I E R E

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Radu Petru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Radu Petru împotriva lui Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile cu privire la accesul pe teritoriul lor pentru efectuarea lucrărilor de întreținere a bunului imobil și schimbarea locului de parcare a automobilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 07 iulie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile, casată parțial hotărîrea Judecătoriei Cantemir din 13 aprilie 2016 și emisă în această parte o hotărîre de nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 08 mai 2015, Radu Petru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile cu privire la stabilirea hotarelor în natură și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 23 noiembrie 2012 prin decizia Consiliului local com. Țiganca i-a fost repartizat în proprietate privată lotul de pământ cu o suprafață de 0,2733 ha, nr. cadastral 2158202403 care are hotar comun cu cel al lui Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile.

Susține că, din iulie 2014 se află în relații ostile cu pârâții din cauza îngrădirii accesului la spatele casei, ceea ce a duce la ruina imobilului său.

Mai susține reclamantul că pe terenul pârâților se află o construcție provizorie care este lipită de casa sa și care conform certificatului serviciului de arhitectură al raionului Cantemir nu corespunde normativelor RSN 21-87.

Declară că în această construcție provizorie pârâtul își păstrează automobilul, iar gazele de eșapament și zgomotul produs îi pătrund în fiecare zi în locuință și îi poluează aerul.

Menționează Radu Petru că s-a adresat către pârâți cu solicitarea de a-i acorda un metru de teren pentru necesitățile de întreținere a casei, însă Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile i-au refuzat.

Cere Radu Petru stabilirea hotarelor în natură și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil.

Pe parcursul examinării pricinii, Radu Petru și-a modificat cerințele, solicitând obligarea lui Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile de a-i permite accesul pe teritoriul lor pentru efectuarea lucrărilor de întreținere a bunului imobil și schimbarea locului parcării automobilului GAZ 3507m, n/î CH AN 403.

Prin hotărârea Judecătoriai Cantemir din 13 aprilie 2016, a fost admisă acțiunea și obligat Chiricuța Vasile de a permite lui Radu Petru accesul pe teritoriul său pentru efectuarea lucrărilor de întreținere a bunului imobil și obligat Chiricuța Vasile la încetarea parcării autocamionului GAZ 3507, n/î CH AN 403, lângă casa de locuit proprietate privată a lui Radu Petru, încasarea în mod solidar din contul lui Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile în beneficiul lui Radu Petru sumei de 1300 lei cu titlu de cheltuieli de judecată constituite din 100 lei – taxă de stat și 1200 lei – cheltuieli de asistență juridică.

Instanța de fond a conchis că pârâțul Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile i-au interzis lui Radu Petru accesul pe teritoriul său, în așa mod împiedicând efectuarea lucrărilor de întreținere a casei de locuit, iar prin staționarea autocamionului în nemijlocita apropiere de casa reclamantului s-a adus atingere drepturilor ultimului, zgomotul motorului și gazele de eșapament pătrunzând în interiorul imobilului reclamantului.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 07 iulie 2016, a fost admis apelul declarat de către Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile, casată parțial hotărârea Judecătoriai Cantemir din 13 aprilie 2016 în partea ce ține de obligarea pârâților de schimbarea locului parcării automobilului și emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii, a fost micșorată suma cheltuielilor pentru asistență juridică încasată din contul lui Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile în beneficiul lui Radu Petru de la 1200 lei la 600 lei și încasată din contul lui Radu Petru în beneficiul lui Chiricuța Ion 1200 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Curtea de Apel Cahul a considerat eronată hotărârea primei instanțe în partea ce ține de obligarea lui Chiricuța Vasile de a înceta parcare autocamionului de model GAZ 3507, n/î CHAN 403 lângă casa de locuit a intimatului Radu Petru, întrucât nu au fost prezentate probe veridice și suficiente care să demonstreze că gazele de eșapament și zgomotul autocamionului aduc atingere inadmisibilă drepturilor intimatului-reclamant.

La 12 august 2016, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Radu Petru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Cahul din 07 iulie 2016 în partea ce ține de respingerea acțiunii cu privire la schimbarea locului parcării și menținută hotărârea Judecătoriai Cantemir din 13 aprilie 2016 în această parte.

În susținerea recursului Radu Petru a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârii instanței de apel.

De asemenea a indicat neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că nu au fost prezentate probe care ar fi dovedit depășirea mărimii maxime admisibile a zgomotului produs de automobilul intimaților Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile, deoarece împiedică recurentul în folosirea bunului și încalcă semnificativ dreptul acestuia, invocând în acest sens prevederile art. 378 Cod Civil.

La 29 septembrie 2016, în adresa intimaților Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile a fost expediată copia recursului declarat de către Radu Petru cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Radu Petru este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau

în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Radu Petru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului Radu Petru cu referire la prevederile art. 378 Cod Civil, precum că concluzia instanței de apel privind lipsa probelor care ar fi dovedit depășirea mărimii maxime admisibile a zgomotului produs de automobilul intimaților Chiricuța Ion și Chiricuța Vasile este neîntemeiată, deoarece din sensul prevederilor alin. (1) art. 378 Cod Civil reiese că legiuitorul obligă proprietarul terenului sau a altui bun imobil să suporte influența pe care o exercită asupra bunului său o serie de factori, precum: gazul, aburul, mirosul, funinginea, fumul, zgomotul, căldura, vibrația sau o altă influență similară provenită din terenul vecin, dar numai cu condiția că aceste influențe nu împiedică proprietarul în folosirea lucrului. Totodată, proprietarul terenului sau a unui alt bun imobil va fi obligat să suporte aceste influențe și în cazul în care acestea încalcă dreptul lui, dar încălcarea este nesemnificativă. Adică proprietarul are posibilitate în continuare să posede și să folosească lucrul său, fiindu-i create unele incomodități nesemnificative.

Astfel, reieșind din prevederile legale supra citate, Radu Petru, urma să demonstreze că gazul de eșapament și zgomotul provenit de la automobilul vecinilor parcat în apropierea casei sale îi aduce o atingere semnificativă drepturilor sale, și împiedică proprietarul în folosirea bunului, însă recurentul-intimat nu a prezentat nici o probă în acest sens. Prin urmare, poluarea se consideră nesemnificativă și cade sub incidența prevederilor menționate.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele

recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Radu Petru ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Radu Petru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic